

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1071/2017
04.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, све из ..., чији је пуномоћник мр Милан Јанковић, адвокат из ..., против тужених ГГ и ДД из ..., чији је пуномоћник Зорка Борозан, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених ГГ и ДД, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3573/16 од 03.10.2016. године, у седници већа одржаној 04.09.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужених ГГ и ДД изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3573/16 од 03.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 82263/10 од 02.07.2015. године, у ставу првом изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев тужених – противтужилаца АА, ББ и ВВ из ... и утврђено да су тужени – противтужиоци сувласници на преосталој $\frac{1}{2}$ идеалног дела новосаграђене зграде на кп.бр. ... КО ... која се налази у ... број ... у ..., а која је изграђена на основу одобрења за изградњу број ... СО ... од 24.08.1971. године, што су тужиоци – противтужени ГГ и ДД из ... дужни признати и трпети да се тужени – противтужиоци укњиже као сувласници на описаној непокретности у катастру непокретности када за то буду испуњени законски услови. У ставу другом изреке, обавезани су тужиоци – противтужени да туженима – противтужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 2.929.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3573/16 од 03.10.2016. године, укинута је првостепена пресуда и пресуђено тако што је усвојен евентуални тужбени захтев тужила АА, ББ и ВВ и утврђено да су тужиле сувласници на преосталој $\frac{1}{2}$ идеалних делова новоизграђене зграде на кп. бр. ... КО ..., која се налази у ... број ... у ..., а који је изграђен на основу одобрења за изградњу СО ... број ... од 24.08.1971. године, што су тужени ГГ и ДД дужни признати и трпети да се тужиле укњиже као сувласници на описаној непокретности у катастру

непокретности када за то буду испуњени законски услови. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове првостепеног поступка. Обавезани су тужени да плате тужилама на име трошкова другостепеног поступка износ од 24.000,00 динара. Одбијен је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде ревизију су изјавили тужени због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/2011, 55/2014) и утврдио да ревизија тужених није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеним чињеницама на основу извођења доказа на расправи пред другостепеним судом и њиховом оценом, утврђено је да су тужени ГГ и сада покојни ЂЂ, чији су правни следбеници тужиле – супруга и ћерке, рођена браћа, синови сада покојних ББ и ЕЕ. Тужена ДД је супруга туженог ГГ. Сада покојни ББ и ЕЕ и њихови синови ГГ и ЂЂ су уговором о купопродаји који је оверен дана 11.04.1967. године, купили стамбену зграду која се налази на кп. бр. ... КО ... у ..., са правом коришћења те парцеле површине 778 м² и на основу тог уговора укњижили се као сувласници са уделима од по 1/4. Уговором о поклону Ов ... од 24.03.1972. године, родитељи ББ и ЕЕ су своје сувласничке уделе на тој кући поклонили синовима ГГ и ЂЂ. За наведени уговор о поклону утврђено је да је ништав, правноснажном делимичном пресудом која је донета током трајања ове парнице под бројем П 7865/92-94 од 03.02.1994. године. Решењем надлежног органа СО ... број ... од 24.08.1971. године, издата је грађевинска дозвола сада покојним ЕЕ, ББ и ЂЂ и ГГ, овде туженом, за изградњу породичне куће на парцели ... КО На основу тог решења – грађевинске дозволе, срушена је стара кућа и саграђена кућа која је предмет ове парнице. Изградња куће је финансирана у највећем делу средствима тужених ГГ и ДД, који су живели и радили у ..., док је сада покојни ЂЂ са породицом живео најпре у ... а затим у ЕЕ је преминуо 1989. године, ББ 1990. године, а ЂЂ 1986. године. Сада тужени, су током трајања поступка, тужбеним захтевом тражили да се утврди да су сувласници са уделима од по 1/2 идеалних делова на тој новосаграђеној кући, док су сада тужиле противтужбеним захтевом тражиле да се утврди да су сувласнице са неопредељеним идеалним уделима на истој непокретности. Првостепеном пресудом од 27.04.2009. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тада тужилаца ГГ и ДД, а првостепеном пресудом од 20.01.2012. године, усвојен је противтужбени захтев тада тужених-противтужила АА, ББ и ВВ. Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5240/12 од 03.04.2012. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Трећег општинског суда у Београду од 27.04.2009. године у делу става првог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужилаца ГГ и ДД за сувласнички удео од по 1/4 идеална дела на спорној новој изграђеној кући, ставом другим преиначена је наведена пресуда и утврђено да су тужиоци ГГ и ДД сувласници са по 1/2 идеална дела новосаграђене куће, а која је изграђена на

основу одобрења за изградњу од 24.08.1971. године што су тужене ББ, АА и ВВ дужне да признају и трпе да се тужиоци укњиже као сувласници описане непокретности, ставом трећим изреке преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 84263/10 од 20.01.2012. године у ставу првом изреке тако што је одбијен као неоснован основни противтужбени захтев тужених АА, ББ и ВВ, којим су тражиле да се утврди да су оне сувласници са неопредељеним уделима на заједничкој ствари која у природи представља нову изграђену зграду, а која је изграђена на основу одобрења за изградњу, што би тужиоци ГГ и ДД били дужни да признају, док је ставом четвртим изреке укинута решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке од 20.01.2012. године и у том делу предмет враћен истом суду на поновни поступак.

На утврђено чињенично стање правилно је другостепени суд применио материјално право одредбу члана 20. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, кад је усвојио евентуални тужбени захтев и одлучио као у изреци другостепене одлуке.

Према утврђеним чињеницама сада покојни ЕЕ и ББ и њихови синови ГГ, сада тужени и сада покојни ЋЋ су на основу решења надлежног органа СО ... бр. ... од 24.08.1971. године, којим им је одобрена изградња спорне непокретности, по њиховој изградњи постали њени сувласници са уделима од по $\frac{1}{4}$ идеалних делова, као и суинвеститори по грађевинској дозволи. Како је у току поступка утврђено да суинвеститори уговором нису регулисали своје односе по питању њихових аликвотних удела на новосаграђеном објекту, то је ранијом правноснажном пресудом, а по тужби ГГ и ДД је утврђено да су сада овде тужени сувласници са уделима од по $\frac{1}{4}$ идеалних делова, то је правилан закључак другостепеног суда да преосталих $\frac{1}{2}$ удела, припада тужилима. Правилно закључује другостепени суд да тужиле имају право на $\frac{1}{4}$ дела у односу на целу непокретност као удео њиховог правног претходника, сада покојног ЋЋ као суинвеститора, а удео од још $\frac{1}{4}$ дела на основу наслеђа иза покојних ББ и ЕЕ, с обзиром на то да је свако од њих имао удео од по $\frac{1}{4}$ дела, који припада њиховим законским наследницима синовима ГГ и ЋЋ.

Неосновано у ревизији тужени ГГ и ДД истичу да су они у претежном делу финансирали изградњу предметне непокретности и да им припада већи удео од признатих ранијом пресудом $\frac{1}{2}$ дела. Правилан је закључак другостепеног суда да туженима ГГ у заједници са супругом ДД, не припада већи сувласнички удео у спорној непокретности, иако су у претежном делу финансирали изградњу спорне куће. Ово из разлога што тужени ГГ није постигао договор са родитељима и братом о томе какви ће бити њихови сувласнички удели. На основу дозволе за градњу, која је издата ББ и ЕЕ и синовима ГГ и ЋЋ, изграђена предметна породична стамбена зграда се сматра власништво суинвеститора. Како суинвеститори нису регулисали своје односе по питању њихових аликвотних удела на новосаграђеном објекту, то је без утицаја навод у ревизији тужених да су они искључиво финансирали грађевинске радове на спорном објекту.

Неосновано истицање у ревизији тужених да је спорни објекат изграђен у породичној заједници, јер је ранијом правноснажном пресудом утврђено да

између суинвеститора није постојала породична заједница живота као основ стицања тог права својине, с обзиром на то да су тужени за време изградње спорног објекта живели и радили у иностранству.

Врховни касациони суд је ценио остале наводе у ревизији тужених па је нашао да су без утицаја на правилно донету одлуку другостепеног суда.

Правилна је одлука о трошковима првостепеног и другостепеног поступка.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић